

Sygn. akt II K 144/13

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 października 2013 roku

Sąd Okręgowy w Olsztynie, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Krystyna Szczechowicz

Protokolant: Anna Joskowska

w obecności Prokuratora Prokuratury Okręgowej Małgorzaty Stypułkowskiej

po rozpoznaniu w dniu 16 października 2013 roku

sprawy **K. G.**

urodzonego (...) w B.,

syna Z. i B. z d. M.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w Ostrołęce z dnia 8 października 2002 roku, sygn. akt II K 560/02 za przestępstwo popełnione w dniu 12 czerwca 2002 roku na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat, postanowieniem z dnia 22 lutego 2005 roku wykonanie kary zarządzone,

II. Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 2 października 2003 roku, sygn. akt II K 1022/03 za przestępstwa popełnione:

a) w dniu 20 kwietnia 2003 roku na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności,

b) w dniu 20 kwietnia 2003 roku na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności,

przy czym wymierzono karę łączną 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat, postanowieniem z dnia 22 lutego 2005 roku wykonanie kary zarządzone,

III. Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 21 lipca 2004 roku, sygn. akt II K 40/04 za przestępstwo popełnione w dniu 17 listopada 2003 roku na karę 3 lat pozbawienia wolności z zaliczeniem na jej poczet okresu zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 18 listopada 2003 roku do dnia 21 lipca 2004 roku,

IV. Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 23 czerwca 2010 roku, sygn. akt II K 459/10 za przestępstwo popełnione w dniu 20 stycznia 2010 roku na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat, postanowieniem z dnia 18 czerwca 2012 roku wykonanie kary zarządzone,

V. Sądu Rejonowego w Ostródzie z dnia 16 lutego 2012 roku, sygn. akt II K 863/11 za przestępstwa popełnione:

a) w okresie od września 2010 roku do 18 listopada 2010 roku i w listopadzie 2010 roku na karę 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności,

b) w okresie od września 2010 roku do dnia 18 listopada 2010 roku na karę 1 roku pozbawienia wolności,

c) w listopadzie 2010 roku na karę 2 miesięcy pozbawienia wolności,

przy czym wymierzono karę łączną 2 lat pozbawienia wolności z zaliczeniem na jej poczet okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 18 lutego 2011 roku do dnia 21 kwietnia 2011 roku i od dnia 12 stycznia 2012 roku do dnia 16 lutego 2012 roku,

VI. Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 20 listopada 2012 roku, sygn. akt **II K 103/12** za przestępstwa popełnione:

a) w dniu 7 sierpnia 2011 roku na karę 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

b) w dniu 12 stycznia 2012 roku na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności,

przy czym wymierzono karę łączną 5 lat pozbawienia wolności z zaliczeniem na jej poczet okresu rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 20 lutego 2012 roku do dnia 12 marca 2012 roku.

orzeka:

I. na podstawie art. 569 § 1 k.p.k., 570 k.p.k., i art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. łączy jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Ostródzie z dnia 16 lutego 2012 roku, sygn. akt **II K 863/11 (pkt V)** oraz Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 20 listopada 2012 roku, sygn. akt **II K 103/12 (pkt VI)** i wymierza **K. G.** karę łączną 6 (sześć) lat pozbawienia wolności;

II. w pozostałej części łączone wyroki pozostawia do odrębnego wykonania;

III. na podstawie art. 572 k.p.k. w pozostałym zakresie postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego umarza;

IV. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie II K 863/11 Sądu Rejonowego w Ostródzie od dnia 18 listopada 2010 roku do dnia 21 kwietnia 2011 roku i od dnia 12 stycznia 2012 roku do dnia 20 lutego 2012 roku i od dnia 12 marca 2012 roku do dnia 31 sierpnia 2013 roku oraz okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie II K 103/12 Sądu Okręgowego w Olsztynie od dnia 20 lutego 2012 roku do dnia 12 marca 2012 roku,

V. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o adwokaturze (Dz. U. Nr 16, poz. 124 ze zm.) oraz § 14 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. 2002, nr 163, poz. 1348 ze zm.), zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. B. kwotę 120 zł. tytułem wynagrodzenia za obronę wykonywaną z urzędu, powiększoną o podatek VAT w stawce 23 % od tego wynagrodzenia,

VI. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w przedmiocie wydania wyroku łącznego.

Sygn. akt II K 144/13

UZASADNIENIE

I. Sądu Rejonowego w Ostrołęce z dnia 8 października 2002 roku, sygn. akt **II K 560/02** za przestępstwo popełnione w dniu 12 czerwca 2002 roku na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat, postanowieniem z dnia 22 lutego 2005 roku wykonanie kary zarządził,

II. Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 2 października 2003 roku, sygn. akt **II K 1022/03** za przestępstwa popełnione:

a) w dniu 20 kwietnia 2003 roku na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności,

b) w dniu 20 kwietnia 2003 roku na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności,

przy czym wymierzono karę łączną 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat, postanowieniem z dnia 22 lutego 2005 roku wykonanie kary zarządzono,

III. Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 21 lipca 2004 roku, sygn. akt II K 40/04 za przestępstwo popełnione w dniu 17 listopada 2003 roku na karę 3 lat pozbawienia wolności z zaliczeniem na jej poczet okresu zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 18 listopada 2003 roku do dnia 21 lipca 2004 roku,

IV. Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 23 czerwca 2010 roku, sygn. akt II K 459/10 za przestępstwo popełnione w dniu 20 stycznia 2010 roku na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat, postanowieniem z dnia 18 czerwca 2012 roku wykonanie kary zarządzono,

V. Sądu Rejonowego w Ostródzie z dnia 16 lutego 2012 roku, sygn. akt II K 863/11 za przestępstwa popełnione:

d) w okresie od września 2010 roku do 18 listopada 2010 roku i w listopadzie 2010 roku na karę 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności,

e) w okresie od września 2010 roku do dnia 18 listopada 2010 roku na karę 1 roku pozbawienia wolności,

f) w listopadzie 2010 roku na karę 2 miesięcy pozbawienia wolności,

przy czym wymierzono karę łączną 2 lat pozbawienia wolności z zaliczeniem na jej poczet okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 18 lutego 2011 roku do dnia 21 kwietnia 2011 roku i od dnia 12 stycznia 2012 roku do dnia 16 lutego 2012 roku,

VI. Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 20 listopada 2012 roku, sygn. akt II K 103/12 za przestępstwa popełnione:

a) w dniu 7 sierpnia 2011 roku na karę 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

b) w dniu 12 stycznia 2012 roku na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności,

przy czym wymierzono karę łączną 5 lat pozbawienia wolności z zaliczeniem na jej poczet okresu rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 20 lutego 2012 roku do dnia 12 marca 2012 roku.

Skazany K. G. wniósł o wydanie wyroku łącznego objęciem wyroków wskazanych w pkt 5 i 6.

(dowody: karta karna skazanego k. 6-7, wyrok Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 20 listopada 2012 roku, sygn. akt II K 103/12 k. 11-12v, opinia o skazanym z Zakładu Karnego w B. k. 19-25, akta Sądu Okręgowego w Olsztynie o sygn. akt II K 160/12 – stanowiące załącznik do przedmiotowej sprawy)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Warunkiem wydania kary łącznej, obejmującej kary jednostkowe jest, by przestępstwa, za które zostały wymierzone te kary pozostawały w tzw. realnym zbiegu przestępstw, czyli zostały popełnione zanim zapadł pierwszy z wyroków, obejmujących choć jedno z tych przestępstw. Dodatkowo musi za nie zostać wymierzona kara tego samego rodzaju bądź inna, podlegająca na mocy przepisów łączeniu (art. 85 k.k. oraz art. 569 k.p.k.). Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego zawartym w art. 85 kk zwrot: „zanim zapadł pierwszy wyrok” odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego (kolejnych) przestępstwa. O przesłankach do orzeczenia kary łącznej, a co z tego wynika i wyroku łącznego, decydują dwa warunki zbiegu: pierwszy to popełnienie przez sprawcę dwóch lub więcej przestępstw i drugi – „zanim zapadł pierwszy wyrok” (vide: uchwała Składu Siedmiu Sędziów Sądu Najwyższego z dnia 25 lutego 2005r., I KZP 36/04, OSNKW 2005r., z. 2, poz. 13).

W świetle tych uwag, biorąc pod uwagę wzajemne usytuowanie dat poszczególnych wyroków oraz czas popełnienia przez skazanego poszczególnych przestępstw zachodzi w niniejszej, iż realny zbieg zachodzi jedynie pomiędzy

przestępstwami, za które K. G. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Ostródzie, sygn. akt II K II K 863/11 (pkt V) oraz wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie, sygn. akt II K 103/12 (pkt VI).

Albowiem czyny z wyroku o sygn. akt II K 103/12 popełnione zostały w dniach 7 sierpnia 2011 roku oraz w dniu 12 stycznia 2012 roku czyli przed wydaniem w dniu 16 lutego 2012 roku wobec wymienionego wyroku przez Sąd Rejonowy w Ostródzie, sygn. akt II K 863/11.

Nie mogły być objęte wyrokiem łącznym wcześniejsze wyroki skazujące wymienionego wydane w dniu 8 października 2002 roku (II K 560/02), w dniu 2 października 2003 roku (II K 1022/03), w dniu 21 lipca 2004 roku (II K 40/04) oraz w dniu 23 czerwca 2010 roku (II K 459/10) jako że nie zamykały one grupy czynów pozostających w realnym zbiegu i nie tworzyły oddzielnych zbiegów.

Wymiar orzekanych w ramach powyższego zbiegu kary łącznej – zgodnie z regulacją art. 86 §1 k.k., oscylował pomiędzy karą 4 lata i 6 miesięcy pozbawienia wolności, jako najsurowszą ze zbiegających się kar, a karą 8 lat i 4 miesiące pozbawienia wolności, jako sumą wszystkich podlegających łączeniu kar, przy uwzględnieniu określonych w cytowanym przepisie maksymalnych granic wymiaru kary łącznej.

Sąd podziela wyrażony w orzecznictwie Sądu Najwyższego pogląd, że zastosowanie zasad absorpcji czy kumulacji, jako rozwiązań skrajnych, powinno być rozstrzygnięciem o charakterze wyjątkowym (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 02 grudnia 1975 r., sygn. akt Rw. 628/75, OSNKW 1976/2/33). Identyczne stanowisko prezentowane jest w doktrynie (por. Kodeks Karny, Część ogólna, red. A. Zoll, Zakamycze 2004 r., s. 1137).

W odniesieniu do kary łącznej pozbawienia wolności Sąd przy jej wymiarze uwzględnił charakter penalizowanych w poszczególnych wyrokach przestępstw oraz ich wzajemny, stosunkowo bliski związek czasowy (popełnione na przestrzeni 2 lat) oraz przedmiotowy (przestępstwa z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii) a jednocześnie uwzględnił obecną postawę skazanego i uznał za zasadne przyjęcie przy wymiarze pierwszej kary łącznej zasady asperacji, tj. częściowej absorpcji i wymierzył skazanemu K. G. karę łączną 6 lat pozbawienia wolności.

Dzięki instytucji kary łącznej skazany „zyskał” 2 lata i 4

miesiące, w porównaniu z sytuacją, gdyby kary jednostkowe wykonywane byłyby w stosunku do skazanego po kolei. W ocenie Sądu jest to wystarczająco wysoką premią dla skazanego zważywszy, że jest on sprawcą wielokrotnie karanym. Pamiętać należy przy tym, że zgodnie z utrwaloną linią orzecniczą Sądu, racjonalizacja kary łącznej orzekanej, jako kara łączna w wyroku łącznym nie musi być rozumiana wyłącznie, jako łagodzenie i mieć charakter jednokierunkowy (por. wyrok SN z dnia 21 sierpnia 2007 r., II KK 96/07, OSNKW 2008/1/6, wyrok SA w Krakowie z dnia 31 maja 2007 r. II AKa 96/07, KZS 2007/7-8/56).

Przy orzekaniu kary Sąd wziął pod uwagę opinię skazanego z Zakładu Karnego w B., z której wynika, że zachowanie skazanego w dotychczasowym toku odbywania kary jest oceniane, jako dobre. Osadzony był wielokrotnie nagradzany regulaminowo, nie był karany dyscyplinarnie. Utrzymuje kontakty z rodziną. Nie stwierdzono konfliktów ze współosadzonymi. Deklaruje uczestnictwo w podkulturze przestępczej, jednakże nie odnotowano na tym tel żadnych negatywnych zachowań. W stosunku do przełożonych prezentuje postawę regulaminową i nałożone nań zadania realizuje w stopniu zadawalającym (k.19-20). Jednocześnie nie sposób pominąć przy wymiarze kary łącznej wielokrotności zachowań przestępczych skazanego, a także innych okoliczności, które zostały przyjęte, jako przesłanki wymiaru kary w sprawach poprzednio prawomocnie osądzonych. Zwrócić w szczególności należy uwagę na fakt, że skazany z dotychczasowych skazań nie wyciągnął żadnych wniosków i po opuszczeniu zakładu karnego popełniał kolejne przestępstwa.

W pozostałym zakresie wyroki pozostawiono do odrębnego wykonania (punkt II).

Na podstawie art. 572 k.p.k. postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego Sąd Okręgowy umorzył w pozostałym zakresie, tj. odnośnie kar jednostkowych orzeczonych wyrokami:

- Sądu Rejonowego w Ostrołęce z dnia 8 października 2002 roku, sygn. akt II K 560/02,
- Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 2 października 2003 roku, sygn. akt II K 1022/03,
- Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 21 lipca 2004 roku, sygn. akt II K 40/04,
- Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 23 czerwca 2010 roku, sygn. akt II K 459/10

albowiem w stosunku do tych orzeczeń nie zachodziły przesłanki z art. 569 k.p.k. w zw. z art. 85 k.k. (pkt III wyroku).

Na podstawie art. 577 k.p.k., na poczet orzeczonych kar łącznych należało zaliczyć okresy rzeczywistego pozbawienia wolności oraz okresy dotychczas odbytej przez skazanego kary pozbawienia wolności w poszczególnych sprawach (punkt V i VI). I tak na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono skazanemu okres odbywania kary w sprawie II K 863/11 Sądu Rejonowego w Ostródzie od dnia 18 listopada 2010 roku do dnia 21 kwietnia 2011 roku i od dnia 12 stycznia 2012 roku do dnia 20 lutego 2012 roku i od dnia 12 marca 2012 roku do dnia 31 sierpnia 2013 roku oraz okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie II K 103/12 Sądu Okręgowego w Olsztynie od dnia 20 lutego 2012 roku do dnia 12 marca 2012 roku (pkt IV wyroku).

O kosztach obrony sprawowanej z urzędu orzeczono na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o adwokaturze (Dz. U. nr 16, poz. 124 ze zm.) oraz § 14 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. 2002, nr 163, poz. 1348 ze zm.) – punkt V.

Z uwagi na sytuację majątkową skazanego, który obecnie osadzony jest w Zakładzie Karnym w B., gdzie pozostaje bez pracy i w związku z tym ma ograniczone możliwości zarobkowe, w oparciu o art. 624 § 1 k.p.k., Sąd Okręgowy zwolnił go od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów postępowania – punkt VI.